

BİLİMLER IŞIĞINDA YARATILUŞ

İNSANIN GEÇMİŞİYLE İLGİLİ EVRİM GÖRÜŞÜNÜN ÇARPITMALARI

Prof.Dr.Âdem TATLI
Prof.Dr.Orhan ERDOĞAN
Prof.Dr.Ömer İrfan KÜFREVİOĞLU

ERZURUM-2022

İNSANIN GEÇMİŞİYLE İLGİLİ EVRİM GÖRÜŞÜNÜN ÇARPITMALARI

Prof. Dr. Âdem TATLI

Prof. Dr. Orhan ERDOĞAN

Prof. Dr. Ömer İrfan KÜFREVOĞLU

ERZURUM 2022

İNSANIN GEÇMİŞİYLE İLGİLİ EVRİM GÖRÜŞÜNÜN ÇARPITMALARI

1. İNSANIN GEÇMİŞİ

İnsanın geçmişi ile ilgili ara form olarak ileriye sürülen fosillerin belli başlıları şunlardır:

Afrika Adamı (*Australopithecus africanus*)

Evrimci Gould, Afrika maymununu *Australopithecus afarensis*' in insanın atası olamayacağını belirtir. Afrika maymununa ait olduğu kabul edilen fosil parçalarının değişik organizmaların fosilleri olduğuna ve bunların yanlış birleştirilmiş olduğuna dikkati çeker (Gould, J. L. and Keeton, W. T. Biological Science. 6. baskı, New York: W. W. Norton, s. 347, 1996).

Nebraska Adamı (*Hesperopithecus heroldcookii*)

İnsanın atasına ait olduğu farz edilen bir azı dişine dayanılarak 1921 yılında Nebraska Adamı ileri sürülmüştür. Bu dişin sonradan bir domuza ait olduğu anlaşılmıştır (Tatlı, Â. Evrim ve Yaratılış. Tuğra Ofset, Isparta, 2. baskı, 2016).

Java Adamı (*Pithecanthropus erectus*)

Fizik doktoru Dubois, 1891 yılında, Java adalarında farklı alanlarda ve farklı tarihlerde, mahkûmların kazdığı alanlardan çıkan materyaller içerisinde; iki diş, yarım kafatası, bir uyluk kemiği buldu ve bunları birleştirerek buna Java Adamı (*Pithecanthropus erectus*) adını verdi (Gish, D.T. Evolution: The Fossils Say No! 1981. Terc. Â. Tatlı, Fosiller ve Evrim. Cihan Yayınları, İstanbul. 1984) .

Dubois, otuz yıl sonra, bu kafatasının Orangutan maymununa, uyluk kemiğinin de insana ait olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, Java Adamı olarak ileriye sürdüğü varlığın, aslında büyük bir Gibbon maymunu olduğunu itiraf etmiştir (Howells, W. Mankind in the Making. Doubleday and CO. Garden City N.Y.P. 1967, 155-156).

Dubois'in bu açıklamasına Arkeoloji Ansiklopedisi de şöyle yer vermiştir:

"Dubois, sonradan kendisi de fikrini değiştirip, bulduğu fosillerin iri yapılı büyük bir maymuna ait olduğunu söylemesine rağmen, bu kafatası, ders kitaplarında halen insanın atası olarak verilmektedir" (Cottrell, L. The Concise Encyclopedia Archeology. Hawthorn. New York. 1960, P. 394).

Pitldown Adamı (*Eanthropus dawsoni*)

İnsanın atası olarak kabul edilen bu fosilin çenesinin orangutan maymununa, kafatası ve dişlerin insana ait olduğu ve dişleri çeneye uydurmak için eğelendiği anlaşılmıştır (Şekil 7). 1912 yılında Londra tabiat tarihi müzesi müdürü Arthur Smith Woodward ile tıp doktoru Charles Dawson tarafından, İngiltere'nin Pitldown yakınındaki bir çakıl çukurundan bir çene ile kafatası fosili, bir merasimle çıkarılır ve buna Pitldown Adamı (*Eanthropus dawsoni*) adı

verildi. Yaşı da 500 bin yıl olarak tespit edildi. 1950 yılında fosil üzerinde yapılan incelemede; eskiye ait olduğu görüntüsünü vermek için fosilin potasyum dikromat ile lekelenildiği, çene kemiği üzerindeki dişlerin, yıpranmış ve aşınmış bir görüntü verecek tarzda eğelendiği, kafatasının insana, çenenin ve dişlerin de orangutan maymununa ait olduğu anlaşıldı (Smith, G. S. Wood Word's Tony. New Scientist. 1979, 5 April, P.44).

Şekil 7. İnsan kafasına orangutan çenesi takılarak sergilenmiştir.

(<http://www.history.com/news/piltdown-man-hoax-100-years-ago>)

Pekin Adamı (*Sinanthropus Pekinensis*)

Dr. Davidson Black tarafından Çin'in Pekin şehrine 40 km mesafede bir çukurda 1921 yılında iki azı dişi bulundu ve bunlar "*Sinanthropus pekinensis*" olarak adlandırıldı. 1927 yılında W. C. Pei üçüncü azı dişini, 1928 yılında ise kafatası parçaları ile iki alt çene buldu. Black, bu fosillerin de Pekin Adamı'na ait olduğunu bildirdi (Boule, M. And Valois, H.M. Fossil Man. The Dreyden Press. New York. 1957, P.118-123).

Pekin Adamı'na ait materyallerin, iki diş hariç, İkinci Dünya Harbinde Japonlar'ın burayı işgali sırasında kaybolduğu ileri sürülmektedir. O'cconel, o tarihlerde Çin'de bulunduğunu, Japonların buraya girmediğini, evrimcilerin, bu materyalleri, kendilerinin imha ettiklerini, böylece alçı modellerinin kendi evrimci düşüncelerine göre şekillendirdiklerini belirtir (O'connel, P. Science of Today and the Problems of Genesis. Hawthome, CA. 1969).

News > Science

A skull that rewrites the history of man

It has long been agreed that Africa was the sole cradle of human evolution. Then these bones were found in Georgia...

Science Editor, Steve Connor | Tuesday 8 September 2009 23:00 BST | 30 comments

Click to follow The Independent Online

Şekil 8. The Independent gazetesinin, 8 Eylül 2009'daki kapağında haber olan bir fosil Raporda, "*İnsanlık tarihini yeniden yazan bir kafatası*" başlığı altında, Gürcistan'ın Dmanisi bölgesinde bulunan birçok insanın fosil kalıntılarını ele aldı. Yaşları ve özellikleri sebebiyle bu fosilin tamamen insanın evrim senaryolarını alt üst ettiği belirtilmektedir.

Şekil 8'da görüldüğü gibi, gün geçmez ki, böyle bir fosilin bulunduğu ve daha önceki fosillerin geçersizliğini ve bu konudaki bütün bilgileri alt-üst ettiği belirtilmemiş olsun. Bu nasıl bir çalışmadır ki, evrime ait her şeyi ispat ettiği iddia edilen bir fosil, bir kaç ay sonra, yine bunu reklam edenler tarafından çöpe atılmaktadır. Sizce bunda bir terslik yok mu?

İnsanın tek bir anneden geldiğini ifade eden bir makale Şekil 9'de sunulmuştur. Bu makalede insanın bir anneden geldiği ifade edilirken bunun evrimle ilişkilendirilmesi bir çıkmazdır.

Mitochondrial DNA and human evolution

Rebecca L. Cann*, Mark Stoneking & Allan C. Wilson

Department of Biochemistry, University of California, Berkeley, California 94720, USA

Mitochondrial DNAs from 147 people, drawn from five geographic populations have been analysed by restriction mapping. All these mitochondrial DNAs stem from one woman who is postulated to have lived about 200,000 years ago, probably in Africa. All the populations examined except the African population have multiple origins, implying that each area was colonised repeatedly.

MOLECULAR biology is now a major source of quantitative and objective information about the evolutionary history of the human species. It has provided new insights into our genetic divergence from apes¹⁻⁸ and into the way in which humans are related to one another genetically⁹⁻¹⁴. Our picture of genetic evolution within the human species is clouded, however, because it is based mainly on comparisons of genes in the nucleus. Mutations accumulate slowly in nuclear genes. In addition, nuclear genes are inherited from both parents and mix in every generation. This mixing obscures the history of individuals and

allows recombination to occur. Recombination makes it hard to trace the history of particular segments of DNA unless tightly linked sites within them are considered.

Our world-wide survey of mitochondrial DNA (mtDNA) adds to knowledge of the history of the human gene pool in three ways. First, mtDNA gives a magnified view of the diversity present in the human gene pool, because mutations accumulate in this DNA several times faster than in the nucleus¹⁵. Second, because mtDNA is inherited maternally and does not recombine¹⁶, it is a tool for relating individuals to one another. Third, there are about 10¹⁶ mtDNA molecules within a typical human and they are usually identical to one another¹⁷⁻¹⁹. Typical mam-

* Present address: Department of Genetics, University of Hawaii, Honolulu, Hawaii 96822.

Şekil 9. İnsanoğlunun tek bir anneden geldiğini gösterir makale.

2. İNSANIN GEÇMİŞİYLE İLGİLİ DEĞERLENDİRME

Genetiğin babası sayılan evrimci T. Dobzhansky, ırklarla ilgili olarak şu ifadeyi kullanmıştır: "Darwin'den bu yana bir buçuk asır geçtiği halde insan türündeki farklı ırkların orijinine ait problemi çözemedik. Mesele hala bir asır önceki kadar karışık" (T. Dobzhansky. Science. Vol.127, s. 1958, S.1091).

Ünlü paleontolog David Pilbeam, insanın geçmişiyle ilgili şunu söyler: "Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dâhil olmak üzere, kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çarpınıyoruz. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilmez ve yetersizdir. İnsanın geçmişiyle ilgili, içimize yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım. Bunları zihnimden çıkarmak için gerçekten çaba gösteriyorum. Geçmişteki teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok, bizim o andaki ideolojimizi yansıtıyordu!" (Pilbeam, D. American Scientist, sayı, 66,1978, s. 379; Pilbeam, D. Rearranging Our Family Tree. Nature, Haziran, 1978).

Arizona Devlet üniversitesi antropoloğu Geoffrey Clark, 1997 yılında yazdığı eserinde şöyle der:

"Bir asırdan fazla bir süredir bilim adamları, modern insanın kökenleri konusunda biruzlaşmaya varmaya çalışıyorlar. Niçin başarılı olamadılar? Çünkü paleoantropologlar peşin ön yargılardan ve varsayımlardan yola çıkmaktadırlar. Bu nedenle insanın evrimini açıklayan modeller sırt sırta binmiş iskambil kâğıtlarına benzemektedirler. Bir kâğıdı hareket ettirdiğinizde, tüm yapı çökme tehlikesiyle karşı karşıya gelir" (Clark, A.G. Through a Glass Darkly: Conceptual Issues in Modern Human Origins Research, s.60-76, 1997).

Henry Gee, insanın geçmişiyle ilgili eserinde şunu söyler:

"İnsan evrimine ilişkin tüm deliller küçük bir kutuya sığabilmektedir. Bir fosil dizisini alıp onun bir nesli temsil ettiğini savunmak, test edilebilir bilimsel bir hipotez değildir. Bu çocukları uyutmak için anlatılan masallara benzemektedir. Eğlendirici, hatta öğretici olabilir, ama ilmî değildir" (Gee, H. In Search of Deep Time: Beyond the Fossil Record to a New History of life. New York: The Free Press,, s. 23, 32, 116-117, 202, 1999).

Schiller, insan soyunun, diğer canlılardan farklı olarak ortaya çıktığına dikkati çeker:

"İnsanın geçmişiyle ilgili fosiller, beklenen geçiş formlarını ortaya koyamadı... Bütün bunlardan sonra bizim, insandan aşağı bir varlıktan evrimleşmeyip, doğrudan kendi neslimizden geldiğimiz rahatlıkla söylenebilir" (Schiller, R. New Findings On The Origin of Man. Reader's Digest, 1973, August, p.89-90).

Pensylvania State Üniversitesi Antropoloji Profesörü Robert Eckhardt, insanın geçmişiyle ilgili olarak şöyle der:

"Hominoidler serisinde, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil yoktur" (Eckhardt, R. Population Genetics and Human Origins. Scientific American, number 226, p.94).

SONUÇ

Evrimciler yaklaşık iki yüz yıldır insana ata arıyorlar. Bırakın ata bulmayı, ırkların farklılığını bile açıklığa kavuşturamadıklarından yakınıyorlar. Niye insanın aşağı yapılı bir atasını bulamadılar? Yok ki, bulunsun. Hangi fosile ata diye yapışmışlarsa, hepsi de ellerinde kaldı. Fosillerin noksanlarını alçı ile tamamlamaları da yetmedi. Zira, meşhur sözdür: "**Bir dane-i hakikat bin harman yalanı yakar**".

İşte küçük bir hakikatin ifadesi, onların ciltlerce kitaplarda ortaya koymaya çalıştıkları insanın daha aşağı yapılı canlılardan evrimleştiği yalanını bir anda yakıp ortadan kaldırıyor.

3. EVRİM TEORİSİ'NİN İLMÎ DEĞERİ NEDİR?

İngiliz biyologu olan Matthews, Darwin'in "Türlerin Orijini" adlı kitabının 1971 yılı baskısının önsözünde şunları söyler:

"Evrim düşüncesi, biyolojinin belkemiğini teşkil eder. Böylece biyoloji, yaratılış konusunda özel bir pozisyonu olan ve ispatlanmamış bir teori üzerine bina edilmiş bir bilimdir. Bu evrim teorisi bir bilim mi, yoksa bir inanç sistemi midir? **Bu haliyle evrim teorisi bir inanç sistemidir. Çünkü delillere değil, kabullere dayanmaktadır.**"

Evrimci olan Goldschmidt, evrimin hiçbir delile dayanmadığını şöyle itiraf eder:

"**Bitki ve hayvan dünyasının evrimi, hiçbir delile dayandırılmadan ispat edilmiş bir hakikat gibi kabul edilir**" (Goldschmidt, R. B. American Scientist. 1952, Vol. 40, p. 84).

Evrin Teorisi, ilmî kıstasları taşımayan, yani laboratuvarında denenemeyen, çoğunlukla metafiziğe dayalı görüşleri bünyesinde barındıran felsefî bir düşünce tarzıdır. Metafizik ise; sonuçların ilmî bir biçimde ifade edilememesi ve ilmî olarak doğrulanamaması anlamında her türlü felsefî düşünce olarak ifade edilir.

Norman Geisler ve Ronald Brooks, evrimin ilmî bir metotla irdelenmediğini ve ön kabullere dayandığını dile getirir ve şöyle derler:

"Evrimi yanlışlamak yeterli değildir. Çünkü daha iyi bir çözüm bulana kadar onun doğru olduğu kabul edilecektir. Ancak, bilim böyle yapılmaz. Bu savunmada evrime, bilimde yeri olmayan özel bir konum verilmiştir. Böyle teorilere önceden özel bir konum atfedilmesi bilime dayalı bir yaklaşım değildir"(Geisler, N.L. and Brooks, R. M. Come let us Reason. Grand Rapids: Bakir, 1990, S. 95-96).

Meşhur antropolog Servier de evrimciliğin laik bir din dogması haline geldiğine ve bu nüfuzun kırılması gerektiğine şöyle işaret eder:

"Evrincilik, Batı'nın laik din dogması haline gelmiştir. Yeni kurum ve değerlendirmelerin ortaya konabilmesi için, önce evrimciliğin reddi gerekir" (Servier, J. Etnoloji. Tercüme M. Ali Kayabal. İletişim Yayınları, 1992, s. 113, 124).

Hunter'e göre, evrim teorisinde esaslı, ama gizli bir dinî etki vardır. Hem Darwin ve hem de günümüzün modern materyalist evrimcileri, metafizik önermelere başvurumaktadırlar (Hunter, C. G. Darwin'in Tanrısı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz. İstanbul, 2003, s. 12, 15, 208).

Kant, Yargı Gücünün Eleştirisi adlı eserinde bir bilimin ancak matematiğe dayandığı oranda gerçek bilim olduğunu ileri sürmektedir.

Kant'a göre, Evrim Teorisi'nin içinde matematik argümanların çok az oluşu, onun bilime dayalı bir teori sayılmasını tartışmalı hale getirmektedir (Mayr, E. The Growth of Biological Thought. The Belknap Press of Harvard University Press, Cambridge, 1982, s. 862).

Ünlü felsefeci Bernard Russell de evrimin gerek metot ve gerekse ilgilendiği problemler bakımından bilime dayalı bilgi olmadığını dile getirerek şunu söyler: *"Evrincilik, şu ya da bu biçim altında çağımızın ağır basan bir inanç şeklidir. Evrimcilik, gerek metoduyla ve gerekse*

ele aldığı problemlerle, gerçek bir bilim değildir” (Russell, B. Dünya Üzerine Bildiğimiz. Terc. Vehbi Hacıkadiroğlu. Alaz Yayınları. İstanbul, 1980, s. 24-25).

Hunter de evrim metodunun bilime dayanmadığını şöyle dile getirir:

“Evrim içten içe bilim dışı yollara başvuran bir fikirdir. Evrim, çeşitli bilim disiplinlerine başvurmaktadır ama kendisi bilime dayanmamaktadır. Bu bakımdan daha iyi bir ilmî açıklama sunması beklenmemelidir” (Hunter, C. G. Darwin’in Allah’ı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz. İstanbul, 2003, s. 212).

Çağımızın seçkin bilim felsefecisi Karl Popper’e göre ilmiliğin ölçüsü doğrulanmaya değil, yanlışlanmaya elverişliliklidir. Ona göre bir bilgi veya sonucun özelliği, yanlışlamaya müsait olmasıdır. Hâlbuki Darwinciliğin öyle bir teste elverdiği söylenemez. Darwinciliği doğrulayan bazı veriler gösterilebilir. Ama ilmîliğin ölçüsü doğrulanmaya değil yanlışlanmaya elverişliliklidir.

Başka bir ifadeyle, Darwinciler teorilerinin hangi muhtemel gözlem sonuçlarıyla yanlışlanabileceğini ortaya koymuş değillerdir. Dolayısıyla Darwincilik bilime dayalı bir teori olmaktan çok metafizikî bir yapıya sahiptir (Popper, K. Unended Quest, Fontana-Collins, 1976, s. 171).

Kısaca ifade etmek gerekirse, **bu teori bilim kriterlerine uymamaktadır. Bilime dayalı bir bilgi değil, metafizik yönü ağır basan felsefî bir düşünce tarzıdır.**